

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิ่งแก้ว อรรถาการ. คติชนวิทยา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2517.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2516.
- กำธร สิริกุล. หนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.
- จันทมาศ ชื่นบุญ, จำเนียร ช่างโชติ, จิตรวา วสุวานิช และ นวลศิริ เปาโรหิตย์. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การชายและการซื้อแห่งประเทศไทย จำกัด, 2515.
- ฉัตรชัย ศุภระภาญจน์. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครุ นครศรีธรรมราช, 2523.
- ฉลองชัย สุวัจนบุรณ. แบบและวิธีของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บูรพาสาสน์, 2527.
- _____. บทสรุปการทำให้หนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บูรพาสาสน์, 2527.
- ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู, 2526.
- ทวีรัสมิ์ ธนาคม. พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2525.
- นิตา ชูโต และ กล่อมจิตต์ พลายเวช. สถานและแนวโน้มหนังสือเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประชาชน, 2527.
- บันลือ พุกกะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ประภาพันธุ์ กรโกสิยกาจ. เด็กกับวรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

- ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน์, 2526.
- ผาสุก มุทธเมธา. การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์, 2530.
- เพ็ญย ลังษ์น้อย. การศึกษาผลการเรียนรู้ และความคงทนในการจำจากการเรียนด้วยหนังสือ การ์ตูนที่ดำเนินเรื่อง โดยตัวเอกที่นักเรียนชอบแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- พยอม อิงคตานุวัฒน์. จิตวิทยาพัฒนาการ - ในวัยทารกและวัยเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2524.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- พิมพ์ไล ทองไพบูลย์. การเปรียบเทียบการเรียนรู้พฤติกรรมเอื้อเฟื้อของเด็กจากตัวแบบในนิทาน ประกอบภาพ กับตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- พริ้มเพรา นิตรมร. ผลการใช้หนังสือภาพที่มีตัวละคร เป็นสัตว์กับหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็น คน ต่อคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้อ่าน 2 กลุ่มอายุ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- มุคินา, วาเลเรีย. เติบโตเป็นมนุษย์ พัฒนาการทางจิตของเด็กทารกจนถึงวัยเข้าเรียน. แปล โดย มัทนี เกษกมล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คลังสมุดดาวฤกษ์, 2528.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2517.
- รัตพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ลมุล รัตตากร. การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. วารสารห้องสมุด 7 (ม.ค.-ก.พ.2506): 8. วิชาการ, กรม. รายงานการสำรวจความสนใจ และรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จางเจริญการพิมพ์, 2519.
- วิเชียร วงษ์ชมภู. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนจริยศึกษา โดยใช้หนังสือการ์ตูนที่มีตัว เดินเรื่องที่นักเรียนรู้จักและไม่รู้จักแบบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

- วุฒิ แตรสังข์. การศึกษาแบบ ลี และขนาดของภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514.
- วรวรรณ แยมประทุม. การศึกษาเปรียบเทียบผลทางการเรียนรู้ของการใช้อักษรสีน้ำเงิน อักษรสีเขียว อักษรสีดำ บนพื้นสีขาวกับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513.
- วัลลภา ปาเอ. ผลขนาดและประเภทของภาพลายเส้นในบทเรียนแบบโปรแกรมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง "สิ่งเสียดัง" ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามที่มีระดับทางการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปรินทิพนิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก, 2530.
- สมทรง สิตลาหยัน. การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ. วิทยานิพนธ์ปรินทิพนิพนธ์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.
- สุนทร โคตรบรรเทา. ถนนสู่การอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2526.
- สุนันท์ จุฑะสร. การวิเคราะห์ความสำคัญของภาพประกอบหนังสือแบบเรียน ที่มีต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรินทิพนิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- สุนัตรา ชุมเกตุ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. นครปฐม: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.
- สังเขต นาคไพจิตร. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนรู้จากการ์ตูนสีกับขาวดำ. ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- หทัย ตันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. พิษณุโลก: แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2525.

ภาษาต่างประเทศ

- Asher, Steven R., and Markell, Richard A. Sex differences in comprehension of high and low interest reading material. Journal of Educational Psychology 66 (June 1974): 680 - 687.

- Bandura, Albert. Social learning theory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall Company, 1977.
- Bleakley, Mary E., Westerberg, Virginia. and Hopkins, Kenneth. The effect of character sex on story interest and comprehension in children. American Educational Research Journal 25 (Spring 1988): 145 - 155.
- Dwyer, F.M. Strategies for improving visual learning. Pennsylvania: Pennsylvania State College Learning Services, 1978.
- Galda, Lee. What a character! The Reading Teacher 43 (December 1989): 244-249.
- Graebner, Dianne B. A decade of sexism in readers. Reading Teacher 26 (October 1972): 52 - 58.
- Halpern, Dianne F. The influence of sex - role stereotypes on prose recall. Sex Role 12 (1985): 3-4 Psychological Abstracts 73 (March 1986): Abstracts No.6060.
- Huck, Charlotte S. and Kuhn Doris Y. Children's literature in the elementary school. New York: Holt Rinehart and Winston, 1977.
- Jafa, Manorama. " Technique of Writing for Children. " pp. 4, Srinakharinwirot University, 1980.
- Jenning, Sally A. Effect of sex type in children's stories on preference and recall. Child Development 46 (March 1975): 220 - 223.
- Jones, Anthony. and Buttrey, June. Children and stories. Oxford: Basil Blackwell, 1970.
- Jungeblut, Anne, and Coleman, John H. Reading content that interests seventh, eight and ninth Grade Students. The Journal of Educational Research 55 (May - June 1965): 393 - 401.
- Kagan, Jerome. The emergence of sex differences. School Review 80 (February 1972): 217 - 227.
- Klein, Howard A. Research in Children's Literature. Delaware: International Reading Association, 1976.

- Leng, Ivon John. Children in the library. Llandysul: Gomerian Press, 1965.
- Maccoby, Eleanor E., and Jacklin, Carol N. The psychology of sex differences. Stanford : Stanford University Press, 1974.
- Maccoby, Eleanor E., Wilson, William Cody. Identification and observational learning from films. Journal of Abnormal and Social Psychology 55 (1957): 76 -87.
- Maccoby, Eleanor E., Wilson, William C., and Burton, Roger V. Differential movie - viewing behavior of male and female viewers. Journal of Personality 26 (June 1958): 259 - 267.
- Maclean, W.P. A comparison of colored and uncolored pictures. Education Screen. 10 (september 1970): 196-199.
- McArther, L.Z.and Eisen, S.V. Achievements of male and female storybook characters as determinants of achievement behavior by boys and girls. Journal of Personality and Social Psychology 33 (1976): 467-473.
- Michael, John. A comparative study of the effect of colored vs. black and white illustrations in the testing of language comprehension in children. Doctoral dissertation, Indiana University, 1978
Dissertation Abstracts Internationnal 39 (1978): 2703A.
- Pearson, R. David., and Johnson, Dale D. Teaching reading comprehension. New York: Holt Rinehart and Winston, 1978.
- Scott, Kathryn P. Effect of sex - fair reading materials on pupils' attitude, comprehension and interest. American Educational Research Journal 23 (1986): 105-116 Psychological Abstracts 74 (1987): Abstracts No. 172.
- Shaffer, David R. Developmental psychology. Brooks/Cole Publishing Company, A Division of Wadsworth, Inc., 1985.
- Stevens, Kathleen The effect of topic interests on reading comprehension of higher ability students. Journal of Educational Research 73 (August 1980): 365 - 368.

Rudisill, Mabel. Children's preferences for color vs. other qualities in illustration. Elementary School Journal 12 (April 1952): 1952.

Taylor, Marjorie E. Sex - role stereotype in children's readers. Elementary English 50 (October 1973): 1045 - 1047.

Yoder, Janice M., The relative importance of four narrative factors in the reading interests of male and female adolescents in grades ten through twelve. Doctoral dissertation, The University of Iowa, 1978. Dissertation Abstracts International 39(1979): 217 - A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกศินี โชติกเสถียร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แนคุณ สุขสถาน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อาจารย์ สมหวัง คุรุรัตน์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รองศาสตราจารย์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญยฤทธิ คงคาเพชร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาจารย์สมศักดิ์ ชาติสุขศิริเดช
โรงเรียนคลองทรงกระเทียม

สมยศ จารุเนตร
สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างหนังสือแทนทั้ง 4 แบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 1 หนังสือนิทานที่ดำเนินเรื่องด้วยตัวเอกที่เป็นผู้ใหญ่เพศชาย

“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!” ลุงดำตะโกน แต่เสียงของเขาก็
จางหายไปในความมืดสนิทนั่นเอง

ขณะนั้นท้องฟ้ามีแต่ความมืดมิด อากาศหนาวเย็นลงทุกที ๆ
กิ่งไม้โน้มต่ำลงมารอบ ๆ ตัว รวากับมีแม่มดแห่งภูเขานับร้อย

“มีที่พักที่ไหนสักแห่งพอจะพักได้สักคืนก็คงจะดี” ลุงดำ
คิดในขณะที่วิ่งไปในความมืด

ทันใดนั้นเองลุงดำเห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นในสายตา เขา
ดีใจมากและพยายามวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว และเมื่อเข้าไปใกล้ก็
พบว่าเป็นแสงสว่างที่ออกมาจากบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งนั่นเอง

“คงจะเป็นบ้านของคนตัดไม้” ลุงดำคิดอย่างเป็นสุข เขาจึง
เดินไปที่ประตูบ้าน และเคาะอย่างรีบร้อน

“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!” บ้าแก้วตะโกน แต่เสียงของเธอ ก็จางหายไปในความมืดสนิทนั่นเอง

ขณะนั้นท้องฟ้ามีแต่ความมืดมิด อากาศหนาวเย็นลงทุกที ๆ กิ่งไม้โน้มต่ำลงมารอบ ๆ ตัว รวากับมีแม่มดแห่งภูเขาอีกนับร้อย

“มีที่พักที่ไหนสักแห่งพอจะพักได้สักคืนก็คงจะดี” บ้าแก้ว คิดในขณะที่วิ่งไปในความมืด

ทันใดนั้นเองบ้าแก้วเห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นในสายตา เธอ ดีใจมากและพยายามวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว และเมื่อเข้าไปใกล้ก็พบว่า เป็นแสงสว่างที่ออกมาจากบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งนั่นเอง

“คงจะเป็นบ้านของคนตัดไม้” บ้าแก้วคิดอย่างเป็นสุข เธอ จึงเดินไปที่ประตูบ้าน และเคาะอย่างรีบร้อน

แบบที่ 3 หนังสือนิทานที่ดำเนินเรื่องด้วยตัวเอกที่เป็นเด็กเพศชาย

“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!” ด่าตะโกน แต่เสียงของเขาก็จางหายไปในความมืดสนิทนั่นเอง

ขณะนั้นท้องฟ้ามีแต่ความมืดมิด อากาศหนาวเย็นลงทุกที ๆ กิ่งไม้โน้มต่ำลงมารอบ ๆ ตัว รวากับมีแม่มดแห่งภูเขานับร้อย

“มีที่พักที่ไหนสักแห่งพอจะพักได้สักคืนก็คงจะดี” ด่าคิดในขณะที่ยิ่งไปในความมืด

ทันใดนั้นเองด่าเห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นในสายตา เขาดีใจมากและพยายามวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว และเมื่อเข้าไปใกล้ก็พบว่า เป็นแสงสว่างที่ออกมาจากบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งนั่นเอง

“คงจะเป็นบ้านของคนตัดไม้” ด่าคิดอย่างเป็นสุข เขาจึงเดินไปที่ประตูบ้าน และเคาะอย่างรีบร้อน

“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!” หนูแก้วตะโกน แต่เสียงของเธอ ก็จางหายไปในความมืดสนิทนั่นเอง

ขณะนั้นท้องฟ้ามีแต่ความมืดมิด อากาศหนาวเย็นลงทุกที ๆ กิ่งไม้โน้มต่ำลงมารอบ ๆ ตัว ราวกับมีแม่มดแห่งภูเขาอีกนับร้อย

“มีที่พักที่ไหนสักแห่งพอจะพักได้สักคืนก็คงจะดี” หนูแก้ว คิดในขณะที่วิ่งไปในความมืด

ทันใดนั้นเองหนูแก้วเห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นในสายตา เธอ ดีใจมากและพยายามวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว และเมื่อเข้าไปใกล้ก็พบว่า เป็นแสงสว่างที่ออกมาจากบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งนั่นเอง

“คงจะเป็นบ้านของคนตัดไม้” หนูแก้วคิดอย่างเป็นสุข เธอ จึงเดินไปที่ประตูบ้าน และเคาะอย่างรีบร้อน

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างหนังสือนิทานที่ใช้ในงานวิจัย
เรื่อง " คำกับแม่มีใจร้าย "

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำ
กับ
แม่มดใจร้าย

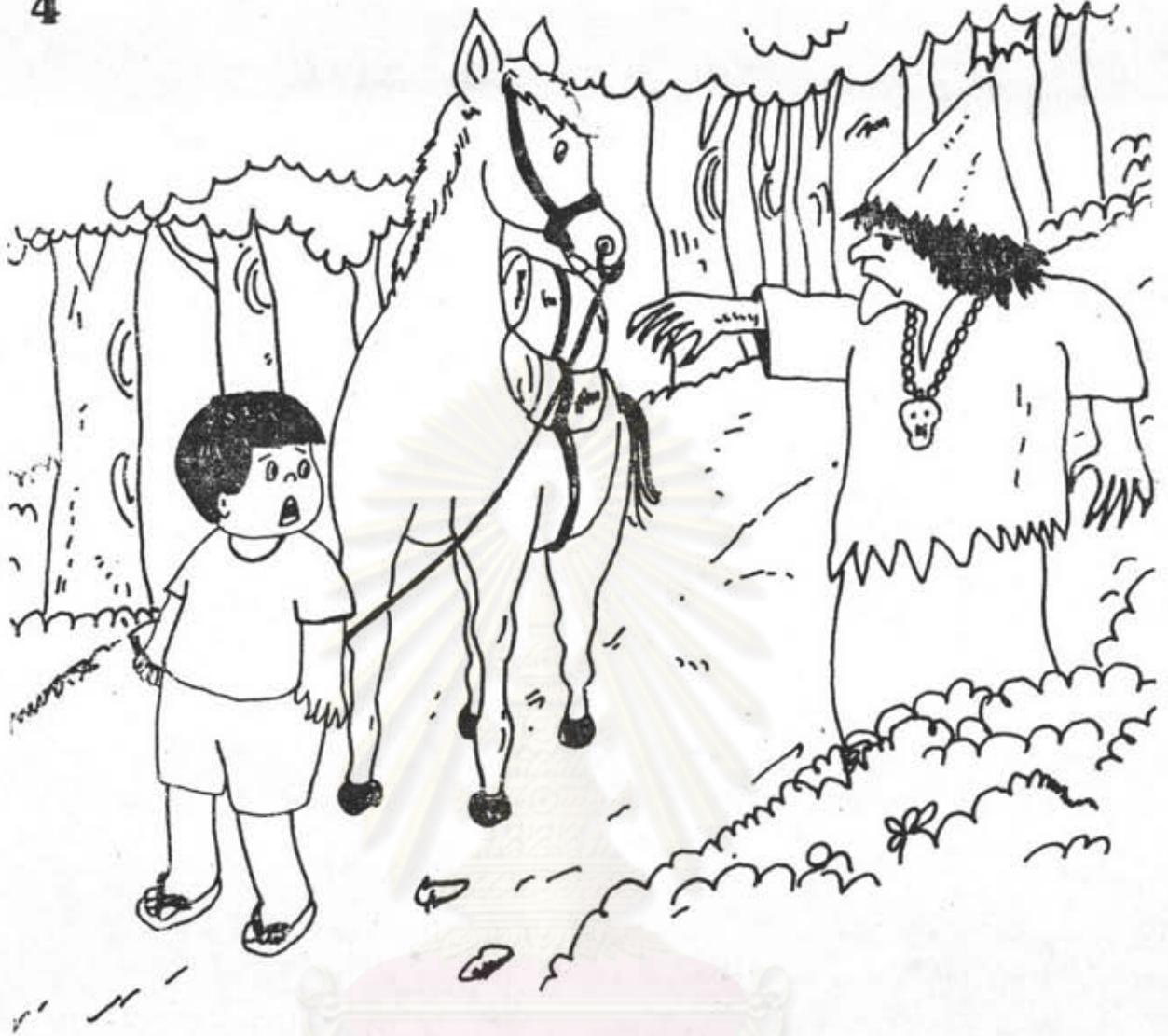
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ภาพ.....สงครามต์ เหมมแก้ว

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเด็กชายคนหนึ่งอายุ 12 ปี อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ใกล้กับทะเล เขามีอาชีพขายปลาเค็ม คนในหมู่บ้านเรียกเขาว่า “ดำ” วันหนึ่งดำขายปลาเค็มไม่ได้เลย เนื่องจากในหมู่บ้านของเขามีปลาเค็มขายมากเกินไป ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะนำปลาเค็มไปขายในหมู่บ้านอื่น ซึ่งอยู่เทือกเขาถัดไป ดำจึงเอาปลาเค็มสองถุงบรรจุทุกบนหลังม้า และออกเดินทางเส้นทางแคบและชัน ทำให้การเดินทางใช้เวลานานกว่าที่คิดไว้มาก

“เราน่าจะออกเดินทางให้ช้ากว่านี้” ดำคิดในขณะที่เดินไปตามทางเปลี่ยวนั้นโดยลำพังผู้เดียว

ดำเดินขึ้นบนภูเขาที่สูงขึ้น ๆ ไปเรื่อย ๆ เมื่อมองไปรอบ ๆ ข้างเห็นเพียงแต่ต้นไม้สูงเรียงรายอยู่โดยรอบ ไม่มีเสียงเคลื่อนไหวจากที่ใดเลย ไม่มีแม้แต่กระทั่งเสียงนกหรือสัตว์ป่าใด ๆ อากาศเริ่มเย็นลงทีละน้อยทีละน้อย พระอาทิตย์กำลังจะลับยอดเขาในทางทิศตะวันตก ความเยือกเย็นและความว่าเหว้เข้าครอบคลุมนจิตใจ ดำเริ่มวิตกกังวลและคิดว่าเขาไม่น่าที่จะจากบ้านอันน่าอยู่และอบอุ่นมาเลย แต่ก็สายเกินที่จะกลับไปเสียแล้ว เขาจึงก้มหน้าก้มตาเดินต่อไปอย่างเดียวดาย

ทันใดนั้นเอง เขาได้ยินเสียงฝีเท้าดังมาจากเบื้องหลัง
“แหม! ดีจริง...จะได้มีเพื่อนเดินทาง” ดำคิด และหันหน้า
ไปมอง และแล้วเขาก็ต้องตกใจสิ่งที่เห็นก็คือเงาจาง ๆ ของแม่มด
แห่งเทือกเขานี้ นั่นเอง และเมื่อนางเดินเข้ามาใกล้ ดำก็มองเห็น
ปากของนาง ซึ่งกว้างและเหยียดตรงจากหูข้างหนึ่งไปสู่อีก
ข้างหนึ่ง ผมปลิวกระจายรอบ ๆ ศีรษะ ดวงตาทั้งสองของนาง
แดงก่ำราวกับมีถ่านคุเต็มไปหมด

“นี่คงจะเป็นแม่มดแห่งภูเขาที่น่ากลัว” ดำคิด ขณะนั้นเอง ดำเริ่มรู้สึกกลัวจนตัวสั่น พยายามเร่งฝีเท้าให้เร็วขึ้น แต่ยังคงได้ยินเสียงฝีเท้าตามหลังมาอย่างกระชั้นชิดอยู่นั่นเอง ดังนั้นดำจึงตัดสินใจออกวิ่ง แต่เมื่อเขาวิ่งนางแม่มดก็วิ่งตามเขามาด้วย ยิ่งวิ่งเร็วเท่าใดก็ดูเหมือนนางแม่มดวิ่งตามเขามาเร็วเท่านั้น

ในที่สุดนางแม่มดก็ร้องเรียกด้วยเสียงแปร่งและแตกพร่า “ขอปลาเค็มของเจ้าให้ข้าเสียเถอะ ข้าหิวเหลือเกิน...”

ดำรีบวิ่งต่อไปและแกลังทำเป็นไม่ได้ยิน แต่ในไม่ช้านางแม่มดก็ตะโกนขึ้นอีก “ขอปลาเค็มของเจ้าให้ข้า” นางพูดอย่างโกรธ ๆ “ข้าต้องการปลาเค็มของเจ้า”

“ข้าให้นางไม่ได้หรอก” ดำตะโกนตอบ “ข้าจะเอาไปขายที่หมู่บ้าน” ดำวิ่งรุดหน้าไป พยายามที่จะวิ่งออกหน้านางให้มาก ๆ

“ดีแล้ว...ถ้าเจ้าไม่ให้ปลาข้า ข้าก็จะกินเจ้าและม้าของเจ้าเสียเดี๋ยวนี้ล่ะ” นางแม่มดร้องตะโกน

เมื่อดำหันหลังกลับไปมองเห็นนางแม่มดวิ่งตามมาติด ๆ เขามองเห็นพื้นอันแหลมคม และผมที่ปลิวกระจายรกรุงรังอยู่รอบใบหน้าที่น่ากลัวของนาง ด้วยความตกใจกลัวมากเขาจึงปล่อยสายบังเหียนม้า ทิ้งปลาอันมีค่าแล้ววิ่งเข้าป่าไปอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

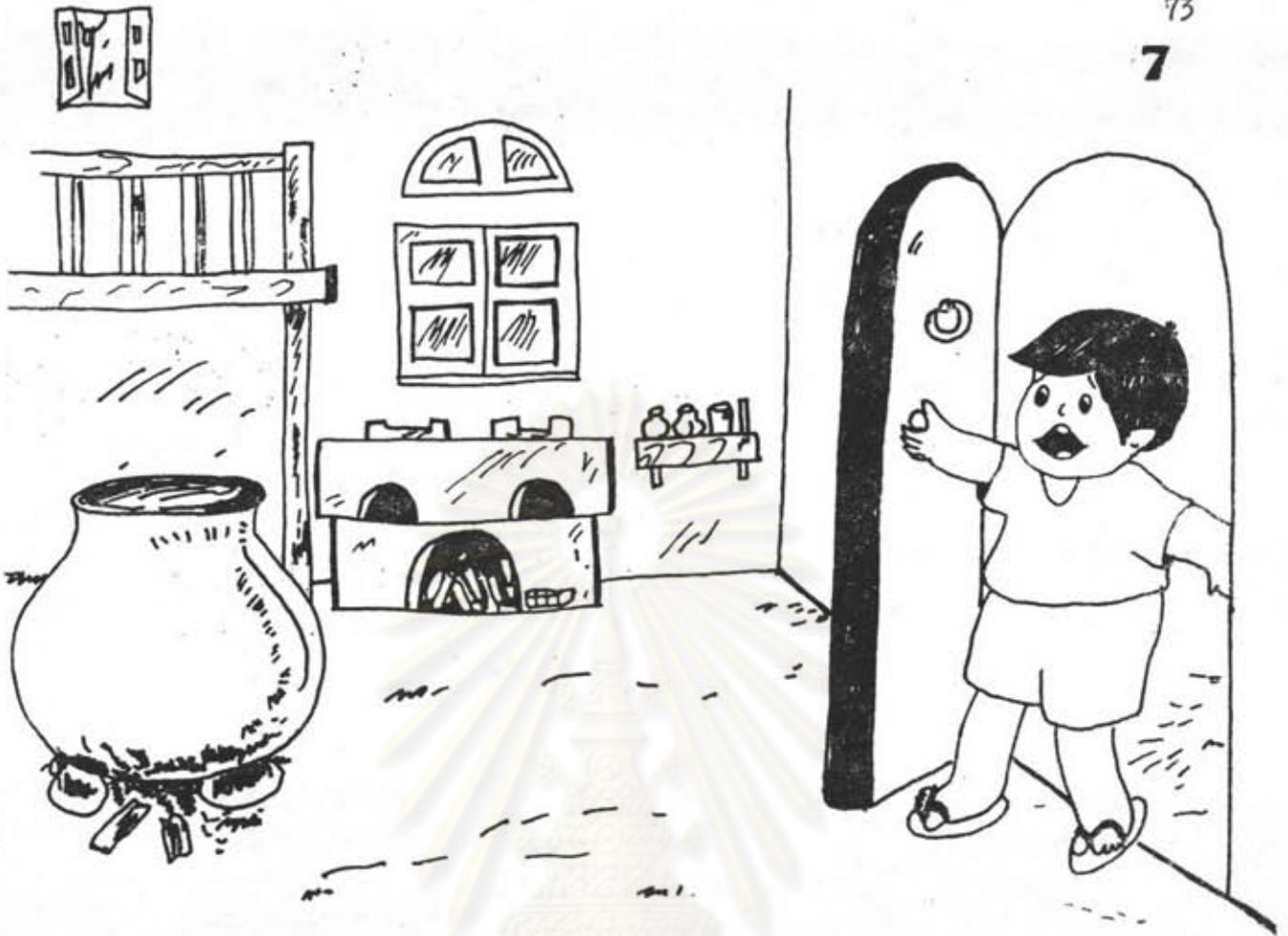
“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย!” ด่าตะโกน แต่เสียงของเขาก็จางหายไปในความมืดสนิทนั่นเอง

ขณะนั้นท้องฟ้ามีแต่ความมืดมิด อากาศหนาวเย็นลงทุกที ๆ กิ่งไม้โน้มต่ำลงมารอบ ๆ ตัว รวากับมีแม่มดแห่งภูเขานับร้อย

“มีที่พักที่ไหนสักแห่งพอจะพักได้สักคืนก็คงจะดี” ด่าคิดในขณะที่วิ่งไปในความมืด

ทันใดนั้นเองด่าเห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นในสายตา เขาดีใจมากและพยายามวิ่งไปที่นั่นโดยเร็ว และเมื่อเข้าไปใกล้ก็พบว่า เป็นแสงสว่างที่ออกมาจากบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งนั่นเอง

“คงจะเป็นบ้านของคนตัดไม้” ด่าคิดอย่างเป็นสุข เขาจึงเดินไปที่ประตูบ้าน และเคาะอย่างรีบร้อน

“มีใครอยู่ที่นั่นบ้าง?” คำร้องเรียก แต่ไม่มีเสียงตอบ เขาจึงค่อย ๆ เปิดประตูอย่างช้า ๆ “ขอโทษเถอะ” คำพูดซ้ำอีก แต่ไม่มีใครออกมาตอบเขาเลย เขาเหนื่อยเกินกว่าที่จะสนใจอะไรอีก จึงตัดสินใจย่องเข้าไปข้างใน และเดินขึ้นไปชั้นบนก็ยังไม่เห็นใครอยู่อีกเช่นกัน

“สงสัย...เจ้าของบ้านยังไม่กลับมา ขอนอนหลับสักงีบ คงไม่เป็นไรนะ” คำคิด เขาจึงจัดแจงปูผ้าและล้มตัวลงนอน

“ดีจริงที่ได้พักผ่อน” คำคิดและพยายามลืมเรื่องแม่มดที่น่ากลัวนั้นเสีย ในไม่ช้าเขาก็หลับ และก็ต้องตกใจตื่นขึ้นในตอนเที่ยงคืน เมื่อได้ยินเสียงดังมาจากชั้นล่าง

“คนตัดไม้คงกลับบ้านแล้ว!” ดำคิดอย่างร่าเริงเอามือขยี้ตาแล้วออกเดินมาที่บ้านได้ แต่เมื่อเขาหยุดฟังอีกครั้ง เขาไม่ได้ยินเสียงของคนตัดไม้เลย แต่กลับเป็นเสียงของหญิงแก่คนหนึ่ง

“แหม! อาหารคำมือนี่ช่างโอชะเสียจริง ๆ” เสียงนั้นพูดอย่างเป็นสุข “ได้กินปลาเค็มสองถึงกับเนื้อม้าอีกหนึ่งตัวด้วย”

ดำจึงรู้ว่าเวลานี้เขาอยู่ที่ไหน ที่แท้ก็ไม่ใช่บ้านของคนตัดไม้ แต่เป็นบ้านของนางแม่มดนั่นเอง ดำตกใจกลัวมาก แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ถ้าลงไปข้างล่างในตอนี้ ก็คงถูกนางแม่มดจับกินแน่

“ทางที่ดีเราควรคอยอยู่บนนี้จนกว่านางแม่มดจะหลับ” ดำคิด “ทันทีที่นางหลับ เราจะย่องไปจากบ้านนี้” ดังนั้นดำจึงตัดสินใจแอบอยู่ชั้นบนของบ้าน และได้ยินเสียงของนางแม่มดดังขึ้น

“ก่อนนอนถ้าข้าได้กินขนมปังสักสองสามแผ่น ก็คงทำให้ข้าหลับสบาย” นางแม่มดรำพันกับตัวเอง ดังนั้นนางจึงใส่ถ่านลงในเตาแล้วเอาขนมปังสามชิ้นขึ้นปิ้ง กลิ้งกลับไปทั่วห้องและลอยไปถึงจมูกของดำ ซึ่งนั่งแอบอยู่ที่บันไดชั้นบน ดำกำลังหิวมาก เมื่อได้กลิ่นขนมปังทำให้เขารู้สึกราวกับว่า ศีรษะของเขา กำลังหมุนตัว

“เราจะต้องได้กินขนมปังปิ้งนั้นหนึ่งอันเป็นอย่างน้อย” ดำคิด และคอยให้นางแม่มดเผลอ

ในที่สุดนางแม่มดก็เดินไปหยิบขวดน้ำตาล ดำจึงเอาไม้ยาว ๆ จิ้มเอาขนมปังทั้งสามชิ้นมาจนหมดอย่างรวดเร็วก่อนที่นางแม่มดจะหันหลังกลับมา และเมื่อนางหันกลับมาจึงเห็นแต่ถ่านซึ่งคุแดงอยู่ในเตาเท่านั้น ไม่พบขนมปังเหลืออยู่สักชิ้นเดียว

10

“อ้าว! ขนมปังของข้าหายไปไหนหมดล่ะ?” นางแม่ मद พุด และมองหาไปรอบ ๆ ห้อง แต่ไม่ได้ร่องรอยเลยว่ามีหายไปไหน

“สงสัย...เจ้าหนูตะกละคงจะคาบไปกินเสียแล้ว” นางแม่ मद พุด โดยไม่รู้เลยว่า คำที่ซ่อนอยู่ข้างบนเหนือศีรษะของนางเป็นคนเอาไปเอง

“เออ...ถ้าข้าไม่ได้กินขนมปัง ข้าก็จะเข้านอนล่ะ” นางแม่ मद พุดพร้อมกับหัวหวอด “จะขึ้นชั้นบน แล้วนอนบนที่นอนดี หรือจะนอนในหม้อเหล็กอันอบอุ่นข้างล่างนี้ดีล่ะ?”

“ถ้านางขึ้นมาข้างบนคงไม่ได้การแน่” คำคิด ทันใดนั้นเอง ด้วยไหวพริบของเขา เขาจึงกระซิบบว่า “นอนในหม้อเหล็กข้างล่าง นอนในหม้อเหล็กข้างล่าง นอนในหม้อเหล็กข้างล่าง...”

แม่ मद กำลังวังเต็มทีจึงตอบว่า “ดีเหมือนกัน ตกกลางข้าจะนอนในหม้อเหล็กข้างล่างนี้ล่ะ” แล้วนางก็ปีนขึ้นไปบนหม้อเหล็กใบใหญ่ และล้มตัวลงนอนในหม้อใบนั้น

คำคอยจนกระทั่งเขาได้ยินเสียงหายใจหนัก ๆ ของนางแม่ मद ซึ่งแสดงว่านางหลับสนิท คำจึงค่อย ๆ ย่องลงมาข้างล่างอย่างช้า ๆ

“ได้การ...เราจะจับตัวยายแม่ मद ละ” คำคิดแล้วค่อย ๆ วางฝ่าหม้อที่ทำด้วยไม้อันใหญ่ลงอย่างแผ่วเบา และหาก่อนหินใหญ่อีกหลาย ๆ ก้อนมาวางทับบนฝ่าหม้ออีกชั้นหนึ่ง จากนั้นหาฟืนมาวางสุมใต้หม้อ เอาหินเหล็กไฟมาตีเพื่อจุดไฟ ประกายไฟกระจายไปทั่ว ในไม่ช้าไฟก็ลุกและปะทุขึ้น

ภายในหม้อเหล็กนางแม่ मद ได้ยินเสียงไฟ ทั้ง ๆ ที่กำลังหลับอยู่ นางแม่ मद พึมพำว่า “แหม! นกร้องตั้งแต่เช้าตรู่เชียวนะ” ไม่นานนักไฟก็แผ่บริเวณไปทั่วหม้อเหล็ก นางแม่ मद กลับรู้สึกอบอุ่นดี เสียงไฟที่ติดก็ฟังคล้ายเสียงลมพัดผ่านต้นไม้

“อะ ฮ้า...” นางแม่ मद หัวเราะชอบใจ “บรรยากาศช่างดีจริง เสียงลมพัดผ่านป่าไม้ อากาศก็แสนอบอุ่น และข้าก็อิ่มหน้าสำราญด้วยอาหารโอชะ พรุ่งนี้ข้าจะขโมยปลาจากคนอื่น ๆ อีก” นางยังไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นใต้หม้อเหล็กนั้น

และเมื่อไฟติดดีแล้ว ด่าก็รีบวิ่งหนีออกจากบ้านไป “แกจะขโมยไม่ได้อีกแล้วละนางแม่ मद” ด่าตะโกนในขณะที่วิ่งหนีไป เขาได้ยินนางคำรามอย่างโกรธแค้นภายในหม้อนั้น “ใครขังข้าไว้ในหม้อเหล็กนี้?” นางแม่ मद ตะโกน “ปล่อยข้าออกไป ปล่อยข้าออกไป...”

12

นางแม่ตพยายามดิ้นรนเพื่อให้หลุดจากหม้อไบนั้น แต่หม้อเหล็กใหญ่เกินกว่าที่จะทำให้ล้มได้ เสียงร้องของนางแม่ตดังขึ้นเรื่อย ๆ ดำหยุกด้วงและคิดถึงในสิ่งที่เขากระทำไป แต่ดำยังจำได้ว่านางกินม้าและปลาของเขาจนหมด ดำนึกถึงคนเดินทางที่เดินมาคนเดียวที่จะต้องขวัญหนีดีฝ่อ ถ้าเขาปล่อยนางออกมา ดังนั้นดำจึงหมุนตัว และวิ่งตรงไปยังหมู่บ้านของเขาอย่างรวดเร็ว

เมื่อดำกลับถึงบ้าน เขาเล่าให้เพื่อนบ้านฟังถึงวิธีการที่เขาจับแม่มดแห่งภูเขาโดยลำพัง “นางจะไม่รบกวนใครอีกต่อไปแล้ว” ดำพูด

ผู้คนต่างชมว่า “เจ้าเป็นคนกล้าหาญมาก ต่อจากนี้ไปพวกเราก็จะเดินทางผ่านป่าไปได้อย่างไม่ต้องกลัวเกรงอะไรอีกแล้ว”

ประชาชนในหมู่บ้านต่างยินดีมาก พวกเขาพากันนำข้าวสารและเงินทองมาเป็นของกำนัลในการทำความดีของดำ ดำกลายเป็นที่รักของคนในหมู่บ้าน ในไม่ช้าก็ร่ำรวยและไม่ต้องออกไปจากหมู่บ้าน เพื่อเอาปลาไปขายอีกต่อไป

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
เรื่อง " ดำกับแม่มดใจร้าย "

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่อง "คำกับแม่มดใจร้าย"

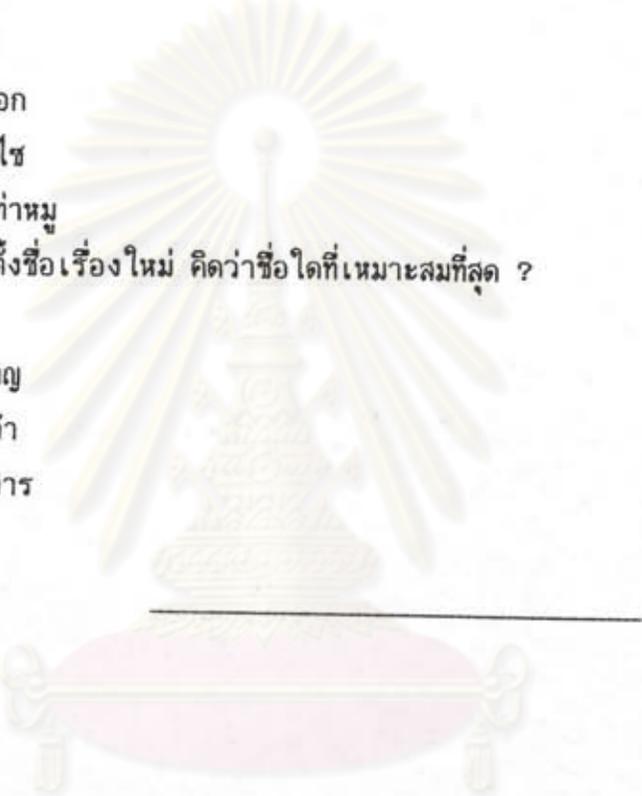
จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก, ข, ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบที่ให้ไว้

1. สาเหตุใดที่ทำให้คำชายปลาเค็มในหมู่บ้านไม่ได้ ?
 - ก. มีคู่แข่งในการค้ามาก
 - ข. คนในหมู่บ้านไม่นิยมกินปลาเค็ม
 - ค. คนในหมู่บ้านอื่นนำปลาเค็มมาขายแข่ง
 - ง. ปลาเค็มของตำราสชาติสู้ของคนอื่นไม่ได้
2. ถ้าคำออกเดินทางให้เร็วขึ้น เหตุการณ์น่าจะเป็นอย่างไรมากที่สุด ?
 - ก. จะไม่พบกับนางแม่มดกลางทาง
 - ข. ชายปลาเค็มของตัวเองได้จนหมด
 - ค. จะถึงหมู่บ้านอื่นก่อนพระอาทิตย์จะตกดิน
 - ง. คำจะไม่ได้รับของกำนัลจากคนในหมู่บ้าน
3. สาเหตุใดที่คำตัดสินใจไม่เดินทางกลับหมู่บ้านของตัวเอง ?
 - ก. กลัวนางแม่มดมาดักรอ
 - ข. กลัวชายปลาเค็มไม่หมด
 - ค. ทางเดินแคบและชันมาก
 - ง. ได้ใช้เวลาเดินทางมามากแล้ว
4. เหตุการณ์ใดที่ทำให้คำรู้ว่านางแม่มดตามเธอมา ?
 - ก. เห็นเงาจาง ๆ ของนางแม่มด
 - ข. ได้กลิ่นเหม็นสาปของนางแม่มด
 - ค. ได้ยินเสียงผีทำดังมาจากเบื้องหลัง
 - ง. ได้ยินเสียงหายใจหนัก ๆ มาจากข้างหลัง
5. เหตุการณ์ใดที่ทำให้นางแม่มดโกรธคำ ?
 - ก. คำขโมยขนมปังปังของนาง
 - ข. คำไม่ยอมให้ปลาเค็มกับนาง
 - ค. คำวิ่งหนีทำให้นางต้องวิ่งตามจนเหนื่อย
 - ง. คำแอบเข้าบ้านนางโดยไม่ได้รับอนุญาต

6. สาเหตุใดที่ดำปล่อยสายบังเหียนม้าแล้ววิ่งเข้าป่าไป ?
- ก. ลูกนางแม่มดจับที่แขน
 - ข. เห็นแสงสว่างปรากฏขึ้นแก่สายตา
 - ค. ปลาที่บรรทุกหนักมากทำให้วิ่งไม่ไหว
 - ง. ตกใจกลัวมาก เพราะนางแม่มดตามมาทัน
7. ในขณะที่ดำวิ่งหนีนางแม่มด ดำนึกถึงสิ่งใดมากที่สุด ?
- ก. ที่พักในคืนนั้น
 - ข. ปลาเค็มอันมีค่า
 - ค. นางแม่มดที่น่ากลัว
 - ง. ม้าที่ใช้บรรทุกปลา
8. สาเหตุใดดำจึงคิดว่า บ้านหลังนั้นเป็นบ้านของคนตัดไม้ ?
- ก. เห็นขวานที่วางอยู่ในบ้าน
 - ข. เห็นกองฟืนที่อยู่ในที่เก็บฟืน
 - ค. เป็นบ้านที่มีอยู่หลังเดียวในกลางป่า
 - ง. รอบรอบบ้านมีเศษไม้กระจายอยู่เต็มไปหมด
9. เหตุการณ์ใด ที่ทำให้ดำต้องตกใจตื่นขึ้น ?
- ก. ได้ยินเสียงดังมาจากชั้นล่าง
 - ข. ได้ยินเสียงพูดของนางแม่มด
 - ค. ฝันถึงนางแม่มดว่าจะมาทำร้าย
 - ง. เป็นเวลาเที่ยงคืน ต้องตื่นประจำอยู่แล้ว
10. เหตุการณ์ใดที่ทำให้ดำรู้ว่า บ้านหลังนี้เป็นบ้านของนางแม่มด ?
- ก. ได้ยินเสียงหญิงแก่คนหนึ่ง
 - ข. ได้ยินเสียงดังมาจากชั้นล่าง
 - ค. เห็นหม้อเหล็กใบใหญ่ตั้งอยู่ในบ้าน
 - ง. ได้ยินเสียงพูดว่า "ได้กินปลาเค็มกับเนื้อม้า"
11. นักเรียนคิดว่าสาเหตุใดที่ทำให้นางแม่มดสงสัยว่าหนูตะกะชโมยขนมปังไป ?
- ก. นางแม่มดเห็นรอยเท้าที่เตา
 - ข. หนูที่บ้านของนางแม่มดชุกชุมมาก
 - ค. บ้านหลังนี้ไม่มีใครอยู่นอกจากตัวนาง
 - ง. ดำหลอกนางแม่มดโดยทำเสียงดังคล้ายเสียงหนู

12. สาเหตุใดที่ดำซ โมยชนมปังปังของนางแม่มด ?
- ก. ล้างแค้นที่นางแม่มดแย่งปลาไป
 - ข. ต้องการแกล้งให้นางแม่มดโกรธ
 - ค. กำลังหิวมาก เพราะไม่ได้กินอะไรเลย
 - ง. เป็นแผนเพื่อจัดการกับนางแม่มดในภายหลัง
13. " เราจะต้องได้กินขนมปังปังนั้นหนึ่งอันเป็นอย่างน้อย " หมายถึงข้อใด ?
- ก. เราจะต้องได้กินขนมปังปังน้อยที่สุดคือจำนวน 1 ชิ้น
 - ข. เราจะต้องได้กินขนมปังปังมากกว่า 1 ชิ้นขึ้นไป
 - ค. เราต้องการกินขนมปังปังเพียง 1 ชิ้น ก็พอแล้ว
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
14. ดำรู้ได้อย่างไรว่านางแม่มดหลับสนิทแล้ว ?
- ก. ไม่มีเสียงพูดคุยจากชั้นล่าง
 - ข. ได้ยินเสียงหายใจหนัก ๆ
 - ค. แอบดูเห็นนางแม่มดหลับอยู่
 - ง. ลองกระซิบเรียกนางแม่มดเบา ๆ
15. สาเหตุใดที่ดำหาก้อนหินก้อนใหญ่อีกหลาย ๆ ก้อน มาวางทับบนฝาหม้อ ?
- ก. เพื่อไม่ให้หม้อเหล็กล้มลง
 - ข. เพื่อให้การจุดไฟง่ายขึ้น
 - ค. เพื่อกันไม่ให้นางแม่มดเปิดฝาหม้อออกมาได้
 - ง. เพื่อหลอกให้นางแม่มดเข้าใจว่ายังเป็นเวลากลางคืนอยู่
16. สาเหตุใดที่ดำเลิกขายปลาเค็มในเวลาต่อมา ?
- ก. กลัวนางแม่มด
 - ข. ไม่มีปลาเค็มจะขาย
 - ค. ร่ำรวยกว่าเดิมจึงเลิกขาย
 - ง. คนในหมู่บ้านเลิกกินปลาเค็ม
17. ข้อใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับดำ ?
- ก. ปลาเค็ม
 - ข. ขนมปังปัง
 - ค. หินเหล็กไฟ
 - ง. ขวดน้ำตาล

18. ตำได้กินขนมปังปิ้งทั้งหมดกี่ชิ้น ?
- ก. 1 ชิ้น
 - ข. 2 ชิ้น
 - ค. 3 ชิ้น
 - ง. ไม่ได้กินแม้แต่ชิ้นเดียว
19. จากเหตุการณ์ที่ตำกระซิบบอกให้นางแม่มदनอนในหม้อเหล็กข้างล่าง ตรงกับคำพังเพยว่าอย่างไร ?
- ก. ใจดีสู้เสือ
 - ข. สุนัขจวนตรอก
 - ค. ตีปลาหน้าไซ
 - ง. เห็นช้างเท่าหมู
20. ถ้าให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องใหม่ คิดว่าชื่อใดที่เหมาะสมที่สุด ?
- ก. ตำผู้พิชิต
 - ข. ตำผู้กล้าหาญ
 - ค. ตำผู้เก่งกล้า
 - ง. ตำผู้นำสงสาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นายประจักษ์เวช ดีวี เกิดเมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2507 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาปริญญาการศึกษานั้บัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา วิชาโทอุตสาหกรรมศิลป์ จาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งนักวิชาการโสตทัศนศึกษา 4 ระดับ 4 อยู่ที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย